

Sygn. akt III RC 239/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Barbara Trokowska-Stempnik

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Pachniewska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2023 r. w Toruniu

sprawy z powództwa: **M. L.**

przeciwko: **E. L.**

o: ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z 15 marca 2023 roku rozdzielność majątkową małżeńską między powodem M. L. a pozwaną E. L. z domu K., którzy zawarli związek małżeński w dniu 20 sierpnia 2005 roku w D., zarejestrowany przez Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w O. pod numerem (...),

II. znosi między stronami koszty procesu.

Sygn. akt III RC 239/23

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 15 marca 2023r. (k.3-21 akt) M. L. domagał się ustanowienia z datą wsteczną, tj. od 30 kwietnia 2021r. rozdzielności majątkowej między nim a pozwaną E. L. oraz zasądzenia od pozwanej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał m.in., że strony zawarły związek małżeński w dniu 20 sierpnia 2005 r. Dla każdego z małżonków był to pierwszy związek małżeński, zgoda sądu na zawarcie małżeństwa nie była wymagana. Początkowo pożycie stron układało się prawidłowo. Z upływem czasu między małżonkami ujawniały się rozbieżności, które wpłynęły na dalsze funkcjonowanie małżeństwa. Strony w celu poprawy relacji uczestniczyły w terapii małżeńskiej, która nie przyniosła oczekiwanych efektów. W małżeństwie urodziła się dwójka dzieci: M. ur. (...) i O. ur. (...)

Wskazano, iż strony nie zawarły umowy majątkowej małżeńskiej, na mocy której wyłączyłyby obowiązującą ich dotychczas majątkową wspólność ustawową i wprowadziły ustrój rozdzielności majątkowej. Strony nie mieszkają razem co najmniej od dnia 30 kwietnia 2021 r. tj. od momentu hospitalizacji pozwanej.

Pozwem z dnia 30 lipca 2021 r. powód zainicjował postępowanie o rozwód (sygn. (...) Sądu Okręgowego (...)). Pismem z dnia 6 grudnia 2021 r. powód wniósł o orzeczenie rozwodu z wyłącznej winy pozwanej m. in. z uwagi na zachowania, których dopuszczała się pozwana względem powoda i dzieci, oraz relacji którą nawiązała pozwana z innym mężczyzną.

Podkreślono, że negatywny wpływ na funkcjonowanie małżeństwa miały kolejne incydenty spowodowane przez pozwaną. Podczas nieobecności pozwanego w domu E. L. znalazła klucze do (...) i otworzyła(...) polecając starszej córce

ustawienie się przy (...) po to, aby wykonać jej zdjęcie, które wysłała do szkoły z wnioskiem o interwencję w sprawie córki.

W styczniu 2021 r. pozwana uciekła z domu i nie było z nią kontaktu, rodzina nie była w stanie jej znaleźć a fakt jej zaginięcia został zgłoszony przez powoda na policję. E. L. wróciła sama do domu o godzinie 7.00 rano następnego dnia.

W lipcu 2021 r. pozwana poinformowała rodzinę, że ma plan na 20.08., który jak się później okazało miał polegać na podpaleniu się przez nią w miejscu zamieszkania rodziców powoda. Powód w celu ratowania małżeństwa zaproponował i zorganizował terapię małżeńską. Pozwana po jednym z takich spotkań próbowała odebrać sobie życie.

Podkreślono, iż z uwagi na separację faktyczną stron poczynszy od dnia 30 kwietnia 2021 r., strony nie są z obiektywnych przyczyn w stanie sprawować należytej pieczy i zarządu nad majątkiem wspólnym. Ustanowienie przez Sąd rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą niż dzień wytoczenia powództwa nie będzie niosło ze sobą zagrożenia dla interesów potencjalnych wierzycieli, gdyż strony w ten sposób nie zostają zwolnione od odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte w trakcie trwania małżeństwa. Aktualnie strony nie podejmują żadnych wspólnych decyzji finansowych.

W odpowiedzi na pozew (k. 30-43 akt) E. L. wniosła o oddalenie powództwa w całości, zaś z ostrożności procesowej, ewentualnie o oddalenie powództwa w zakresie żądania wstecznej daty ustanowienia rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej. Ponadto pozwana wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z ustawowym odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że od stycznia 2023r. małoletnie córki stron mieszkają wraz z matką. Podkreślono, iż po okresie leczenia szpitalnego pozwana wróciła do domu i obecnie sprawuje opiekę nad córkami w miejscu zamieszkania.

Na rozprawie w dniu 13 września 2023r. powód podtrzymał swoje stanowisko, pozwana wносиła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

E. L. i M. L. zawarli związek małżeński w dniu 20 sierpnia 2005r. Zarówno dla powoda jak i dla pozwanej był to pierwszy związek małżeński.

Ani przed zawarciem małżeństwa, ani w czasie jego trwania małżonkowie nie zawierali żadnych umów majątkowych małżeńskich, pozostają w ustroju małżeńskiej wspólności ustawowej.

Ze związku małżeńskiego strony mają dwójkę dzieci: M. ur. (...) oraz O. ur. (...)

/okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

odpis zupełny aktu małżeństwa – k. 11-12/

Pomiędzy stronami toczy się obecnie postępowanie o rozwód przed Sądem Okręgowym (...). Sprawa zarejestrowana jest pod sygnaturą akt (...)

/okoliczność bezsporna/

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2023r. Sąd Okręgowy (...) w sprawie(...) udzielił zabezpieczenia roszczenia E. L. o zaspokojenie potrzeb rodziny poprzez zobowiązanie M. L. do płacenia do rąk E. L. kwot po 4970 zł miesięcznie, do 10-tego każdego miesiąca, poczynając od maja 2023r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności.

/postanowienie z 21.04.2023r. SO w (...) w sprawie (...) – k. 126/

M. L. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Okręgowego (...)

/zażalenie pełnomocnika powoda na postanowienie SO w (...)z dnia 21 kwietnia 2023 roku, k. 127/.

E. L. leczy się z powodu depresji. Od 2021 roku pozwana była kilkakrotnie hospitalizowana: w marcu 2021r. - po próbie samobójczej przez nadużycie leków, od maja do lipca 2021r. z rozpoznaniem epizodu depresyjnego z objawami psychotycznymi, od sierpnia do października po próbie samobójczej wynikającej z celowego zatrucia się lekami, od lutego do marca 2023r. po próbie samobójczej przez powieszenie oraz w lipcu 2022r. z rozpoznaniem zaburzenia depresyjnego nawracającego.

/dowód: dokumentacja medyczna – k. 67-70/

W czasie gdy E. L. była w szpitalu powód kilkakrotnie był u żony i przyniósł jej potrzebne rzeczy.

Dom, w którym zamieszkiwał M. i E. L. należał do E. L.. W dniu 22 września 2022r. E. L. wymeldowała M. L. z domu, w którym wspólnie z małoletnimi córkami zamieszkiwali. Powód nie chciał oddać jej kluczy. E. L. wymieniła zamki z drzwiach i złożyła wniosek o wymeldowanie. W czasie pobytu pozwanej w szpitalu powód wraz z nową partnerką przyjeżdżał do domu E. L. i zabierał z niego rzeczy.

M. L. z zawodu jest (...) Prowadzi własną działalność gospodarczą i osiąga z tego tytułu wysokie dochody. W czasie trwania małżeństwa stron to M. L. dbał o sytuację materialną rodziny, jego dochody oscyływały w granicach 400.000-500.000 zł rocznie. Ponadto M. L. jest (...). Z tytułu tego hobby wydaje rocznie kwotę ok. 30.000-40.000 zł. W dniu 15 marca 2023 roku M. L. zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej.

E. L. pracuje aktualnie jako (...) w(...) Przez cały czas trwania małżeństwa jej zarobki, pomimo prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie usług sprzątających, były o wiele niższe od dochodów osiągniętych przez M. L..

W czasie wspólnego zamieszkiwania stron rodzina żyła na dobrym poziomie finansowym.

Od czasu wytoczenia powyższego powództwa o rozwód małżonkowie rozmawiają ze sobą rzadko, wyłącznie w kwestiach związanych ze wspólnymi dziećmi. E. L. i M. L. mają wspólne konto debetowe. Każde z nich spłata połowę raty. Zarówno powód jak i pozwana nie zaciągają aktualnie żadnych pożyczek w bankach.

Obecnie E. L. jest z związku partnerskim z nowym mężczyzną. Powód M. L. również jest w nowym związku partnerskim.

Nigdy nie pojawiły się zarzuty wobec E. L., że trwoni pieniądze, czy źle gospodaruje majątkiem.

/dowód: zeznania świadka M. S. – k. 103-103v, rozprawa z dnia 4 września 2023 roku, 00:03:39-00:10:42,

zeznania świadka D. C. – k. 103v-104, rozprawa z dnia 4 września 2023 roku, 00:22:19-00:29:44,

zeznania świadka A. C., k. 103v, rozprawa z dnia 4 września 2023 roku, 00:13:04-00:19:23,

zeznania M. L. – k. 105-105v, rozprawa z dnia 13 września 2023 roku, 00:02:50-00:20:38,

zeznania E. L. – k. 105v-106v, rozprawa z dnia 13 września 2023 roku, 00:23:08-00:46:39,

zeznania (...), k. 71-100.

Sąd zważył, co następuje

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: M. S., D. C. i A. C. oraz w oparciu o zeznania powoda i pozwanej, a także na podstawie stosownych dokumentów urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 k.p.c. – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 k.p.c. – nie zostało podważone.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: M. S., D. C. i A. C. z uwagi na to, że były one spójne, obiektywne, wewnątrznie niesprzeczne, a poza tym korespondowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, zwłaszcza zeznaniami stron. Świadkowie zgodnie wskazywali, że strony nie mieszkają ze sobą od 2021 roku, a w czasie prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego to M. L. był tą osobą, która dbała o materialny byt rodziny. Okoliczności te potwierdził sam powód.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda w tej części, w której wskazywał, że w czasie trwania małżeństwa był głównym żywicielem rodziny i strony żyły na wysokim poziomie dzięki jego dochodom, a także w tym zakresie, w którym przyznał, że strony płacą po połowie wspólne zadłużenie na koncie debetowym oraz, że jego hobby to (...), na co przeznaczają część swoich dochodów. W ocenie Sądu zeznania w tej części były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, tj. twierdzeniami pozwanej, a także z zeznaniami świadków. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powoda w tym zakresie, w którym wskazywał, że aktualnie jego sytuacja finansowa jest zła, a wszystkie jego zakupy czy zagraniczne wycieczki funduje jego aktualna partnerka. W ocenie Sądu zeznania te są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Zdaniem Sądu trudno uznać, że akurat w marcu 2023 roku, co zbiegło się ze złożeniem przez E. L. w sprawie rozwodowej wniosku o udzielenie zabezpieczenia potrzeb rodziny, prowadzona przez niego działalność gospodarcza zaczęła przynosić straty, uniemożliwiające jej kontynuację. Skoro powód mógł prowadzić działalność w czasie pandemii, to tym bardziej aktualnie, po ustaniu tego stanu, trudno szukać powodów, dla których działalność tę należało zawiesić. Z przedstawionych przez M. L. zeznań podatkowych jasno wynika, że w roku 2022 roku osiągnął przychód w wysokości 585.731,52 zł. Wprawdzie należy odliczyć od tego przychodu jeszcze poniesione koszty, niemniej nie zmienia to ogólnego obrazu jego działalności, tzn. osiągania wysokich dochodów. Okoliczność ta została zresztą potwierdzona także przez świadków oraz przez pozwaną, która jednoznacznie stwierdziła, że strony w trakcie trwania małżeństwa żyły na dobrym poziomie.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanej, albowiem ich treść została potwierdzona w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, tj. zeznania świadków, powoda oraz kopie deklaracji podatkowych. Sąd nie uwzględnił jednak przy ustaleniu stanu faktycznego przypuszczeń pozwanej, tj. chęci zakupu przez M. L. działki zlokalizowanej w pobliżu miejsca zamieszkania jego aktualnej partnerki. Są to bowiem wyłącznie twierdzenia pozwanej, nieoparte innymi dowodami.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 52 kro z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej; natomiast przepis § 2 stanowi, że rozdzielnosc majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia; w wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielnosc z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, a w szczególności, jeśli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, iż stan separacji faktycznej istniejący pomiędzy małżonkami czyniłyby trwanie w ustawowej wspólności majątkowej wyłącznie iluzoryczne. Nie ma zatem podstaw prawnych ani faktycznych ku temu, aby pomiędzy stronami należało utrzymać istnienie wspólności majątkowej.

Sąd może ustanowić przymusową rozdzielnosc majątkową jedynie na żądanie małżonka i tylko wtedy, gdy występują ważne powody. Co do definicji tych ostatnich należy posłużyć się wypracowanym w doktrynie i orzecznictwie znaczeniem tego zwrotu. Należy wobec tego wskazać, że nie można ważnych powodów w rozumieniu art. 52 kro utożsamiać z pojęciem trwałego rozkładu pożycia i wiązać z kwestią winy powstania tego rozkładu. Rozkład pożycia dotyczy jedynie stosunków osobistych małżonków, podczas gdy sprawy z art. 52 kro są sprawami majątkowymi i dlatego wymienione w tym przepisie ważne powody także powinny mieć charakter majątkowy. Podkreśla się, że źródło

konfliktu, którego konsekwencją jest żądanie jednego z małżonków, może leżeć w rozdźwiękach natury osobistej między małżonkami i to jest jedyny punkt styczny między rozkładem pożycia i ważnymi powodami ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci przymusowej. Mając na uwadze powyższe, jako przykłady ważnych powodów podaje się takie sytuacje, w których dalsze utrzymywanie wspólności pociąga za sobą poważne zagrożenie lub naruszenie interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności. Można wskazać na trwonienie przez jednego małżonka wspólnego majątku (hulaszczy tryb życia, alkoholizm, rażąco niegospodarne postępowanie), zaciąganie długów, które mogą być egzekwowane z majątku wspólnego, nieprzyczynianie się do powiększenia majątku wspólnego przez uchylanie się od pracy itp., zatrzymanie majątku wspólnego dla siebie, niedopuszczanie drugiego współmałżonka do korzystania z niego, także separacja faktyczna, która uniemożliwia współdziałanie małżonków w zarządzie majątkiem wspólnym (patrz. J. St. Piątkowski, (w:) System prawa rodzinnego i opiekuńczego, Ossolineum 1985, s. 475; także np. w odniesieniu do separacji faktycznej wyrok SN z dnia 12 września 2000 r., III CKN 373/99, LEX nr 51561; także wyrok SN z dnia 20 czerwca 2000 r., III CKN 287/00, LEX nr 51884).

W konsekwencji wydania przez Sąd orzeczenia o ustanowieniu między małżonkami rozdzielnosci majątkowej ustrój ten obowiązuje między małżonkami od dnia, który został oznaczony w wyroku. Rozdzielnosc majątkową można ustanowić także z datą wcześniejszą niż dzień wyroku, ważne jest jednak to, że przy ustalaniu tej daty Sąd powinien brać pod uwagę nie tylko interesy majątkowe małżonków, ale także wierzycieli, gdyż zdarza się wykorzystywanie tej instytucji w celu ochrony przed egzekucją. W ustalonym stanie faktycznym nie zachodzi taka obawa – strony nie zaciągały zobowiązań finansowych, interesy majątkowe osób trzecich nie są więc zagrożone. Jednocześnie sam ustawodawca jako jedną z przyczyn umożliwiającą ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną wskazuje pozostawanie przez małżonków w rozłączeniu, zwłaszcza jeżeli rozłączenie to trwa przez długi okres czasu.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bezsprzecznie, że obecnie strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Zarówno powód jak i pozwana są obecnie w nowych związkach partnerskich. Pomiędzy małżonkami toczy się obecnie przed Sądem Okręgowym w Toruniu postępowanie o rozwód, które zainicjował powód M. L..

Aktualnie pomiędzy małżonkami jedynym współdziałaniem w majątku wspólnym jest spłacanie wspólnie zaciągniętego debetu. Strony nie informują się natomiast o podejmowanych decyzjach finansowych, o planach na przyszłość w zakresie rozporządzeń finansowych.

Zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej, z dniem wytoczenia powództwa, nie budzi zastrzeżeń gdy powodem zniesienia jest separacja faktyczna małżonków. Według utrwalonego, tak w piśmiennictwie, jak i orzecznictwie sądowym poglądu, ważnym powodem do zniesienia wspólności majątkowej małżeńskiej jest separacja faktyczna małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (por.: wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28.10.1997 r. w sprawie I CKN 238/97, z dnia 13.05.1997 r. w sprawie III CKN 51/97, z dnia 13.01.2000 r. w sprawie II CKN 1070/98, z dnia 29.03.2000 r. w sprawie I CKN 542/98, z dnia 20.06.2000 r. w sprawie III CKN 287/00, z dnia 12.09.2000 r. w sprawie III CKN 373/99, z dnia 7.12.2000 r. w sprawie II CKN 401/00, z dnia 8.05.2003 r. w sprawie II CKN 78/01, z dnia 4.06.2004 r. w sprawie III CK 126/03, z dnia 4.11.2004 r. w sprawie V CK 215/04, z dnia 11.12.2008 r. w sprawie II CSK 371/08).

W ocenie Sądu z taką sytuacją mamy do czynienia w ustalonym stanie faktycznym. Ustalone w toku postępowania sądowego i przytoczone okoliczności – faktyczna separacja małżonków, prowadzenie odrębnych gospodarstw domowych, wreszcie brak porozumienia i współdziałania w zarządzie majątkiem wspólnym uzasadniały przyjęcie daty wniesienia pozwu jako określającej moment, kiedy istniały ważne powody w rozumieniu przepisu art. 52 § 1 i § 2 kro.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31.01.2003 r., IV CKN 1710/00, stwierdził, że dobro rodziny jest celem ustroju małżeńskiej wspólności majątkowej, bowiem ten ustrój zapewnia jej ustabilizowaną bazę materialną i najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny. Nie znaczy to jednak, że ze względu na dobro rodziny ustrój ten powinien być utrzymywany bez względu na stan aktualnie istniejącej sytuacji majątkowej pomiędzy małżonkami. Separacja

małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym stwarza bowiem z reguły zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków. Podstawową zatem kwestią jest to, czy wiążąca strony wspólność majątkowa stanowi ustabilizowaną bazę materialną rodziny, a więc czy spełnia funkcję leżącą u podstaw jej powołania.

W ocenie Sądu, od dnia wytoczenia powództwa, między stronami nie istniało porozumienie co do zarządu majątkiem wspólnym. Każda ze stron procesu żyła na własną rękę, na własny koszt, małżonkowie nie współdziałali w zarządzie majątkiem wspólnym.

Obecnie zarówno powód, jak i pozwana samodzielnie mieszkają oddzielnie. Strony nie mają ze sobą kontaktu, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Odnosząc się z kolei do żądania pozwu, tj. ustanowienia od dnia 30 kwietnia 2021 roku rozdzielnosci majątkowej między stronami, to w ocenie Sądu było ono sprzeczne z ratio legis przywołanego przepisu, a ponadto mogłoby doprowadzić do pokrzywdzenia małoletnich dzieci.

Z ujednoczonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, które Sąd podziela i przyjmuje za własne wynika, że orzeczeniu o zniesieniu małżeńskiej wspólności ustawowej skutek wsteczny powinien być nadawany w sytuacjach rzadkich i wyjątkowych. W zasadzie jest to dopuszczalne wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej małżonków nie było możliwe ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2022 roku, I CSK 2802/22). Ponadto nie każdy przypadek separacji faktycznej małżonków powoduje konieczność orzeczenia rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2020 roku, V CSK 351/19).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że w ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie występuje wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 52 § 2 k.r.o. Celem wprowadzenia tego przepisu była ochrona małżonka słabszego ekonomicznie, czyli takiego, który nie zgromadził znacznego majątku w toku trwania małżeństwa. Małżonek ten nie może oczywiście w żaden sposób uszczuplać tego majątku, czy podejmować działań sprzecznych z dobrem rodziny. W niniejszej sprawie bezsprzecznie małżonkiem słabszym ekonomicznie jest pozwana. Sam M. L. w toku składanych zeznań przyznał, że to on odpowiadał za sprawy materialne rodziny, która żyła na dobrym poziomie. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika także, że E. L. nie wykazywała skłonności do trwonienia majątku. Nie posiada także uzależnień, a jej problemy ze zdrowiem nie mogą w żadnym razie uzasadniać orzeczenia rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną. Dodać także trzeba, że dopiero w dniu 21 kwietnia 2023 roku Sąd Okręgowy w(...) wydał postanowienie w przedmiocie wniosku pozwanej o zabezpieczenie potrzeb rodziny. W tym miejscu należy dodać, że nie umknęło uwadze Sadu to, iż do końca 2021 roku małoletnie córki stron zamieszkiwały z ojcem, niemniej było to spowodowane okolicznościami niezależnymi od pozwanej – jej chorobą. Zdaniem Sądu uwzględniając dysproporcję w zarobkach stron oraz to, że to powód dostarczał rodzinie środków utrzymania należało uznać, że chwilą ustanowienia rozdzielnosci majątkowej może być wyłącznie dzień wytoczenia powództwa. Ustanowienie rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną byłoby bowiem sprzeczne z ratio legis przepisu i mogłoby powodować znaczne pogorszenie sytuacji materialnej rodziny założonej przez M. L.. Sam fakt wymeldowania powoda przez pozwaną ze wspólnie zajmowanego domu, nie może przesądzać o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną. Podkreślić należy, że strony zamieszkiwały w domu, którego właścicielką była wyłącznie pozwana, więc nie wchodzi on w skład majątku wspólnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 52 § 2 kro, ustanowił z dniem 15 marca 2023r. rozdzielnosc majątkową między powodem M. L. a pozwaną E. L..

W punkcie II wyroku Sąd zniósł między stronami koszty procesu na podstawie art. 100 k.p.c. uznając, że zachodzi wypadek częściowego uwzględnienia żądania pozwu.